

З.Ильинич В.І. Студентський спорт і життя: Учеб. посібник для студентів вищих навчальних закладів. М.: АТ «Аспект Пресс», 1995.

Ірина Курдюкова

Науковий керівник: к. п. н., доц. Добридень А.В.

ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК КОМПОНЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ

Інноваційний процес в освіті – це сукупність послідовних, цілеспрямованих дій, спрямованих на її оновлення, модифікацію мети, змісту, організації, форм і методів навчання та виховання, адаптації навчального процесу до нових суспільно-історичних умов. Рушійною силою інноваційної діяльності є педагог як творча особистість.

Оновлення освіти сьогодні вимагає від педагогів знань тенденцій інноваційних змін в системі сучасної освіти, відмінностей традиційної, розвиваючої системи навчання, розуміння суті педагогічної технології, знання інтерактивних форм і методів навчання, критеріїв технологічності, володіння технологіями ціле покладання, проектування, діагностування, проектування оптимальної авторської методичної системи, розвинених дидактичних, рефлексивних, проектних, діагностичних умінь, а також умінь аналізувати та оцінювати власний індивідуальний стиль, особливості та ефективність педагогічних технологій, котрі використовуються у власне педагогічній діяльності в цілому.

Розвиток технології як педагогічної категорії пов'язаний з працями таких учених, як В. Беспалько, С. Батишев, Б. Гершунський, Л. Гордін, Р. Гуревич, А. Єршов, В. Збаровський, М. Кларин, І. Лернер, Г. Селевко, В. Трайнев, І. Трайнев, Н. Тализіна та ін., які зверталися до вивчення теоретичних питань і проблем моделювання змісту різних педагогічних технологій і розробки їх основних понять.

Педагогічні технології розглядаються як важлива складова професійної майстерності вчителя педагогічного закладу освіти.

В Українському педагогічному словнику «педагогічна майстерність» визначається як характеристика високого рівня педагогічної діяльності, яка ґрунтується на високому фаховому рівні педагога, його загальній культурі та педагогічному досвіді. Необхідними умовами педагогічної майстерності є гуманістична позиція й професійно значимі особистісні риси і якості [1, с. 251].

Сьогодні найбільш часто використовуються педагогічні технології, класифікацію яких можна подати наступним чином:

– *структурно-логічні технології*: поетапна організація системи навчання, що забезпечує логічну послідовність постановки й розв'язання дидактичних завдань на основі відбору їхнього змісту, форм, методів і засобів на кожному етапі з урахуванням поетапної діагностики результатів;

– *інтеграційні технології*: дидактичні системи, що забезпечують інтеграцію міжпредметних знань і вмінь, різноманітних видів діяльності на рівні інтегрованих курсів, навчальних тем, уроків, навчальних днів;

– *ігрові технології*: дидактичні системи використання різноманітних ігор, під час виконання яких формуються вміння розв'язувати завдання на основі компромісного вибору (театралізовані, ділові та рольові ігри, імітаційні вправи, індивідуальний тренінг, розв'язання практичних ситуацій і задач, комп'ютерні програми тощо).

– *тренінгові технології*: система діяльності для відпрацювання певних алгоритмів розв'язання типових практичних завдань за допомогою комп'ютера (психологічні тренінги інтелектуального розвитку, спілкування, розв'язання управлінських завдань);

– *інформаційно-комп'ютерні технології*: це технології, що реалізуються в дидактичних системах комп'ютерного навчання на основі діалогу «людина – машина» за допомогою різноманітних навчальних програм (тренінгових, контролюючих, інформаційних тощо);

– *діалогові технології*: сукупність форм і методів навчання, заснованих на діалоговому мисленні у взаємодіючих дидактичних системах суб'єкт-суб'єктного рівня: учень–педагог, учень–автор, педагог–автор тощо). Діалогові форми вважаються найбільш поширеними серед інших сучасних технологій.

Особливість сучасної освіти полягає в тому, що на практиці різні технології можуть активно й результативно поєднуватися вчителем. Кожний педагог у процесі педагогічної діяльності створює «свою» авторську технологію навчання, яка передбачає її проектування, експериментування, досягнення оптимального результату. При цьому педагогічна майстерність полягає в тому, щоб дібрати необхідний зміст, застосувати оптимальні методи і засоби навчання відповідно до програми і поставлених освітніх цілей.

Підсумовуючи вище сказане, можна відмітити, що при впровадженні інноваційних технологій у педагогічний процес освітньої системи закладів освіти спостерігається зростання педагогічної майстерності та фахової компетентності майбутніх учителів – учасників інноваційних процесів, покращення якісних показників навчальних досягнень учнівської молоді.

Список використаних джерел:

1. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник / С. У. Гончаренко. – К.: «Либідь», 1987. – 374 с.
2. Добридень А. В. Комп'ютерні технології як засіб інформатизації навчально-виховної діяльності шкільної молоді / А. В. Добридень // Розвиток наукової та інноваційної діяльності в освіті: здобутки, проблеми, перспективи : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції – Умань : ФОП Жовтий О. О., 2016. – С.40–42.